

„Słowacki
wielkim poetą
był”

Juliusz Słowacki

Hymn.

O zachodzie słońca na morzu.

Smutno mi będzie! Dla mnie się zachodzie
koralatej tęż blasków promienistaj
Przedemną gasie w ^{chłodnej} szafirowej wodzie
Gwiezdaj cynistaj
Choć ^{nie} tak niebo otocicie, morze
Smutno mi będzie!

Jak pustka która z ^{nie} powyłany gławy
Stoję wokołyj próżni i dżylu
Dla obcych ludzi mam bawę jedynakowaj
Cieszę się kłębaj
Ale przed tobaj głaz mój chowaj
Smutno mi będzie!

ROK 2009 - ROKIEM JULIUSZA SŁOWACKIEGO
200. ROCZNICA URODZIN POETY

Juliusz Słowacki urodził się 4.IX.1809 r. w Krzemieńcu na Podolu. Matka nosiła imię Salomea, jego ojciec, Euzebiusz Słowacki, nauczał historii w krzemienieckim liceum.

W roku 1819 Juliusz Słowacki zaczyna swą edukację w gimnazjum. Tam poznaje swojego przyjaciela – Ludwika Spitznagla.

W lipcu 1825 roku
Juliusz kończy
gimnazjum wileńskie.
Wakacje spędza w
Krzemieńcu, po
powrocie do Wilna
wstępuje na wydział
nauk moralnych i
politycznych, na
którym to studiował
uprzednio jego
przyjaciel Spitznagel.

Studia prawnicze rozpoczął
po procesie filomatów –
został więc automatycznie
pozbawiony potencjalnych
przyjaciół i lepszych
profesorów, którzy, tak jak
ich uczniowie zostali
aresztowani i skazani przez
Nowosilcowa.

„Żem był jak pielgrzym, co się w drodze trudzi”

Hymn, J. Słowacki

Ludwika Śniadecka

Na uczelni
postrzegany był jako
wąty, nerwowy
chłopiec, nie
stroniący od zabaw i
towarzyskich
spotkań, jednakże był
pilnym uczniem,
namiętnym
czytelnikiem. Tutaj
właśnie poznał swoją
miłość – Ludwikę
Śniadecką.

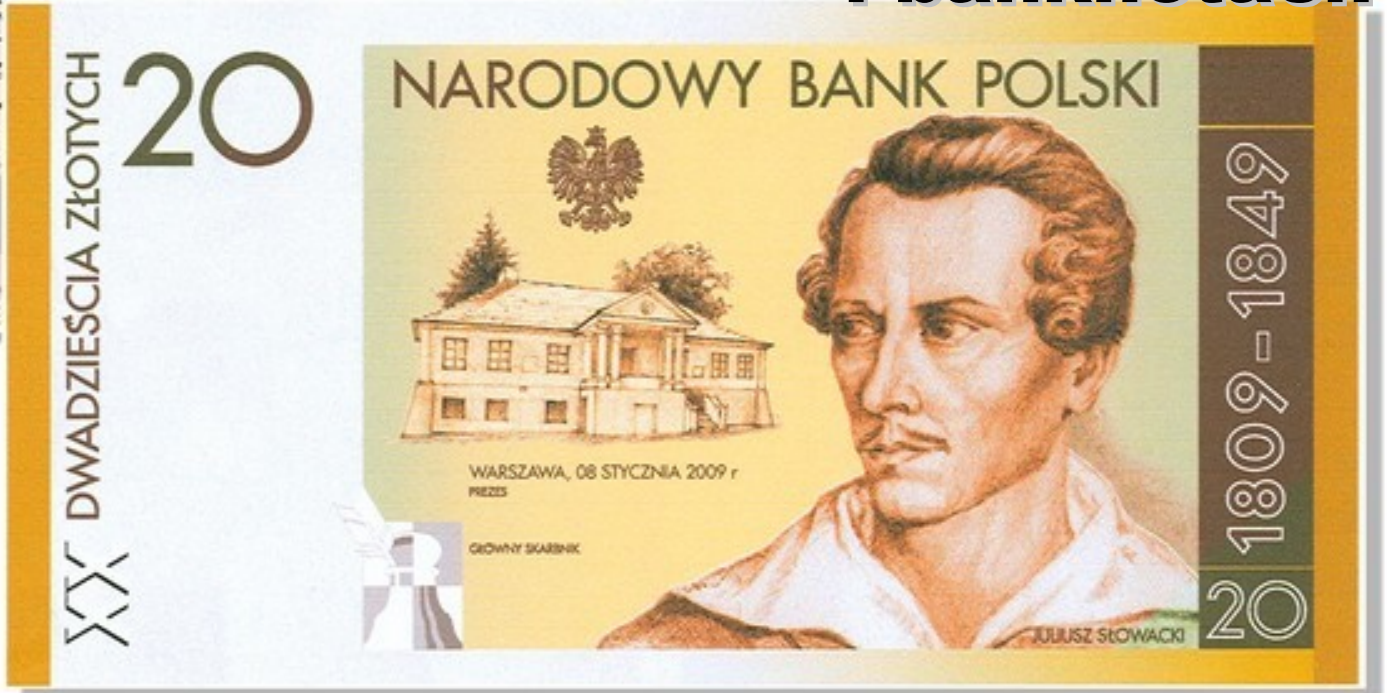
Także w 1827 roku Słowacki, wraz z młodym Michalskim wyrusza w podróż do Odessy. Po powrocie z Ukrainy znów zajął się nauką. Latem zdał egzaminy uniwersyteckie. Wyjeżdża do Krzemieńca i już nigdy nie wraca do Wilna. Do końca 1828 roku zostaje z matką, ucząc się języka angielskiego.

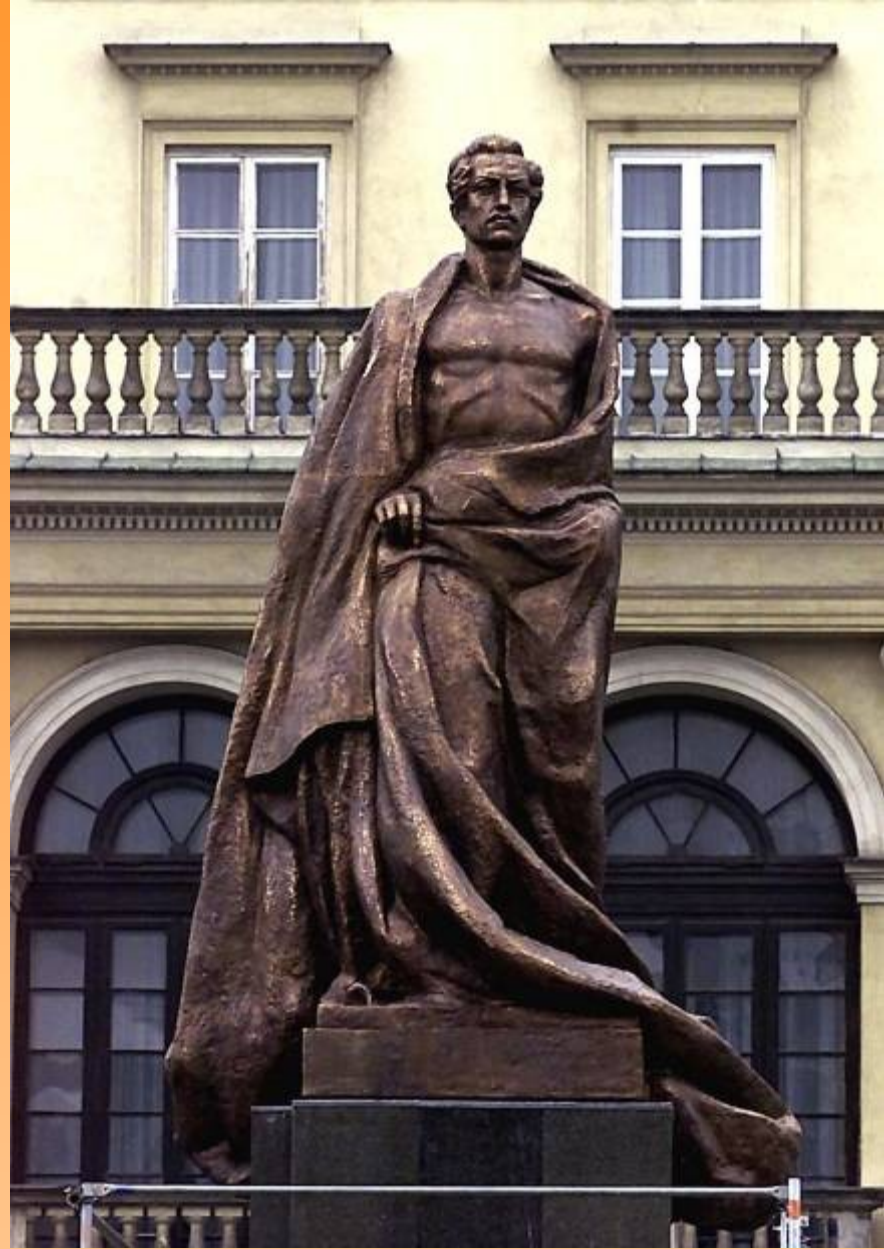
Wilno

Juliusz Słowacki na monetach i banknotach

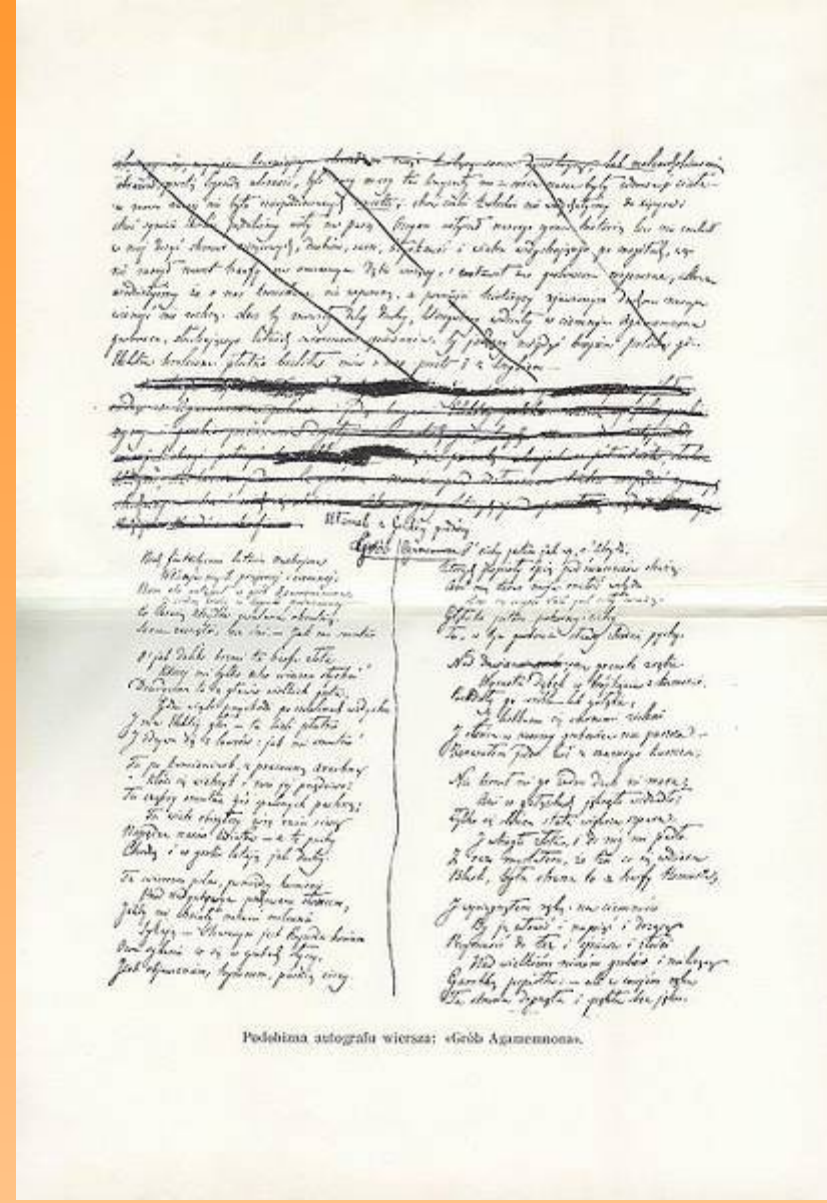

W roku 1829 zaczyna pracę w Komisji Rządowej w Warszawie. Tu Słowacki był świadkiem wiekopomnych wydarzeń – koronacji Mikołaja I na króla Polski, sądu działaczy Towarzystwa Patriotycznego i w końcu Powstania Listopadowego. Wtedy to zadebiutował – napisał cztery wiersze, które niemal natychmiast zostały opublikowane.

Pomnik Juliusza
Słowackiego w Warszawie

W marcu 1831r. wyjechał do
Drezna, gdzie poproszono
go, by zawiózł listy do
przywódców upadającego
powstania będących na
emigracji. W południe 31
lipca 1831r. zjawił się
Słowacki w stolicy Francji.
Potem 3 lipca zjawił się w
Londynie, gdzie zabawił
miesiąc, następnie udaje się z
powrotem do Francji.
Postanowił zostać tu na
dłużej.

Grób Agamemnona - rękopis
Juliusza Słowackiego

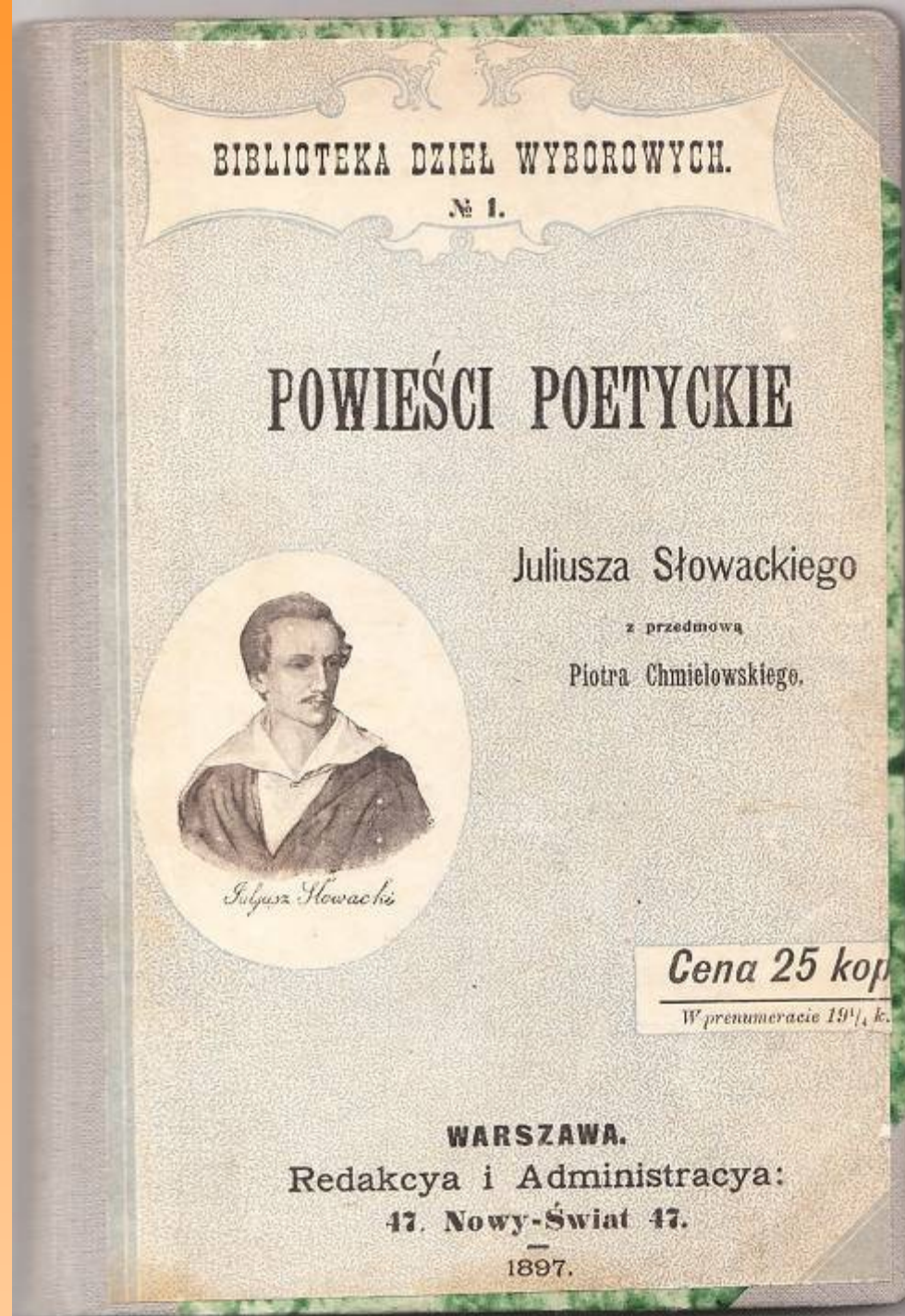
26 grudnia 1832 Słowacki wyrusza w podróż do Szwajcarii, było to dla niego wybawienie, gdyż cierpiał na odziedziczoną po przodkach gruźlicę.

W lutym 1836 roku mógł Słowacki wreszcie spokojnie opuścić Szwajcarię, wyruszył więc do Marsylii.

Wraz z 3 przyjaciółmi
Słowacki wyjeżdża w
roku 1836 w wielką
podróż na wschód.
Wypływają statkiem do
Grecji. We wrześniu
przebywa cały tydzień
w Atenach i na wyspie
Syra. Następnie w
Aleksandrii, Kairze i
Gizeh. Wybrał się też
łodzią w górę Nilu.
Podróżował do Teb.

15 listopada 1836 r. Słowacki wraz z Zenonem Brzozowskim ruszyli „na podbój” Ziemi Świętej.

Następnie dotarli konno do Damaszku i Bejrutu. Podróż ta trwała niezmiernie długo (od Kairu całe dwa miesiące), więc Juliusz postanowił odpocząć w Bejrucie. Juliusz wybrał się do Betcheszban – klasztoru położonego w Libanie. Przybył tam 22 lutego.

Na okręt do Europy musiał czekać całe sześć tygodni. Statek mijał kolejno Sycylię, Elbę, wreszcie 17 czerwca przybił do portu w Livorno. Niestety, pasażerowie musieli przejść miesięczną kwarantannę.

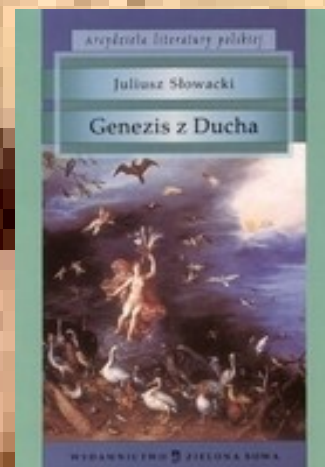
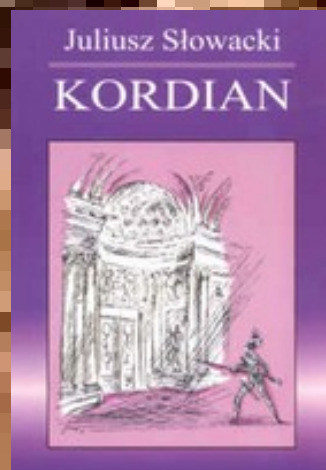
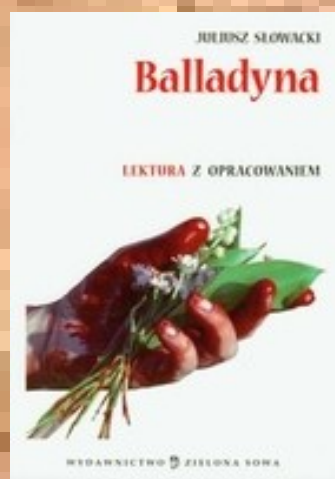

Słowacki wyruszył do Florencji. Tutaj spotykał się z polonią polską, min. braćmi Potockimi. Florencję opuszcza Juliusz w grudniu 1838 r. Jeszcze tego roku przybywa do Paryża. Tutaj przebywa aż do śmierci 3 kwietnia 1849 roku. Dwa dni później zostaje pochowany na cmentarzu Montmartre.

Dlaczego Słowacki wzbudza w nas zachwyt i miłość? (...)
Dlatego, panowie, że Słowacki wielkim poetą był!

- *Witold Gombrowicz, Ferdydurke, 1938*

Dziękujemy za uwagę.

**Opracowanie: Iwona
Chibowska**

**bibliotekarz szkolny z
Zespołu Szkół Centrum
Kształcenia Rolniczego
im. Wincentego Witosa
w Leśnej Podlaskiej**